

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 29 листопада 2022 р. № 1338

Київ

Деякі питання надання безоплатної психологічної допомоги особам, які звільняються або звільнені з військової служби, з числа ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, членам сімей таких осіб та членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни і членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України відповідно до Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”

Відповідно до абзацу сьомого пункту 1 статті 11 Закону України “Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей” Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Порядок та умови надання безоплатної психологічної допомоги особам, які звільняються або звільнені з військової служби, з числа ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, членам сімей таких осіб та членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни і членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України відповідно до Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”, що додаються.

2. Міністерству у справах ветеранів разом з Міністерством соціальної політики забезпечити організацію обміну інформацією щодо надання безоплатної психологічної допомоги особам, які звільняються або звільнені з військової служби, з числа ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, членам сімей таких осіб та членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни і членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України відповідно до Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” суб’єктами надання послуг, визначеними Реєстром постачальників послуг із психологічної реабілітації для ветеранів і членів їх сімей, та надавачами соціальних послуг.

3. Установити, що:

отримання психологічної допомоги другого рівня відповідно до пункту 38 Порядку та умов, затверджених цією постановою, може бути здійснене за умови наявності відповідної технічної можливості в Єдиному державному реєстрі ветеранів війни;

технічна можливість в Єдиному державному реєстрі ветеранів війни, передбачена абзацом другим цього пункту, виникає з дати оприлюднення в установленому порядку на веб-сайті Міністерства у справах ветеранів інформації про початок роботи Єдиного державного реєстру ветеранів війни та відповідне розширення його функціональних можливостей, які передбачені технічними вимогами, затвердженими зазначеним Міністерством.

4. Внести до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів із психологічної реабілітації постраждалих учасників Революції Гідності, учасників антитерористичної операції та осіб, які здійснювали заходи із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, членів їх сімей та членів сімей загиблих (померлих) таких осіб, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 р. № 497 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 59, ст. 1790; 2019 р., № 80, ст. 2742; 2021 р., № 23, ст. 1073; 2022 р., № 41, ст. 2231), зміну, що додається.

5. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

6. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2023 року.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 29 листопада 2022 р. № 1338

ПОРЯДОК ТА УМОВИ

надання безоплатної психологічної допомоги особам,
які звільняються або звільнені з військової служби, з числа
ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною,
членам сімей таких осіб та членам сімей загиблих (померлих) ветеранів
війни і членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць
України відповідно до Закону України “Про статус ветеранів війни,
гарантії їх соціального захисту”

Загальні питання

1. Ці Порядок та умови визначають механізм надання безоплатної психологічної допомоги особам, які звільняються або звільнені з військової служби, з числа ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, постраждалим учасникам Революції Гідності, членам сімей таких осіб (дружина (чоловік), повнолітні діти і батьки) та членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни і членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України відповідно до Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” (далі — Закон).

2. У цих Порядку та умовах терміни вживаються в такому значенні:

замовник послуг — центральний чи місцевий орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування, що здійснює залучення на договірній основі суб’єктів надання послуг для задоволення потреб отримувачів послуг у наданні психологічної допомоги за рахунок бюджетних коштів;

кейс-менеджер — член мультидисциплінарної команди, відповідальний за координацію дій такої команди щодо надання отримувачу послуг у повному обсязі послуг із психологічної реабілітації відповідно до його індивідуальних потреб, зокрема за проведення первинного психодіагностичного обстеження, визначення цілей та планування заходів для їх досягнення, проведення оцінки результатів психологічної реабілітації;

кейс-менеджмент (“ведення випадку”) — метод організації надання психологічної допомоги, який передбачає проведення оцінки ситуації та визначення потреб отримувача послуг, визначення цілей та планування заходів для їх досягнення, проведення моніторингу та оцінки результатів психологічної допомоги;

мультидисциплінарна команда — функціонально виокремлена група фахівців суб’єкта надання послуг, які об’єднані спільними метою та

завданнями щодо психологічної реабілітації та надають психологічну допомогу;

отримувач послуг — особа, яка звернулася за психологічною допомогою;

психічне здоров'я — стан благополуччя, при якому кожна особа може реалізувати свій власний потенціал, впоратися із життєвими стресами, продуктивно та плідно працювати, а також робити внесок у життя своєї спільноти;

психологічна допомога — діяльність, спрямована на професійну допомогу особі, яка має ризик розвитку розладів психіки та поведінки, сприяння особі у психосоціальній адаптації до зміненої життєвої ситуації, осмисленні її досвіду, розширенні самоусвідомлення та можливостей самореалізації, а також допомогу з метою розв'язання психологічних проблем, зумовлених складними життєвими обставинами, кризовим станом, надзвичайною ситуацією та/або катастрофою, воєнними діями;

психологічна реабілітація — діяльність, спрямована на відновлення та підтримку функціонування особи у фізичній, емоційній, інтелектуальній, соціальній та духовній сфері із застосуванням методів психологічної та психотерапевтичної допомоги у формі психотерапії, психологічного консультування або першої психологічної допомоги;

Реєстр постачальників послуг із психологічної реабілітації для ветеранів і членів їх сімей (далі — Реєстр) — інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, реєстрацію, накопичення, зберігання, використання, знеособлення і знищення даних щодо фахівців, а також суб'єктів надання послуг, які мають право надавати психологічні послуги отримувачам послуг відповідно до цих Порядку та умов;

суб'єкт надання послуг — юридична особа незалежно від форми власності та організаційно-правової форми, фізична особа — підприємець, з якою перебувають у трудових відносинах фахівці у сфері психічного здоров'я з вищою медичною або немедичною освітою, які опанували методи психологічної допомоги;

фахівець із надання послуг (далі — фахівець) — особа, яка безпосередньо надає психологічну допомогу, за своїм рівнем освіти, кваліфікацією, компетентністю та досвідом практичної роботи має право провадити практичну діяльність в обсягах та на умовах, передбачених цими Порядком та умовами;

якість життя — сприйняття особою своєї життєвої позиції в контексті культури та системи цінностей, в яких вона живе, а також у зв'язку з її цілями, очікуваннями, стандартами та проблемами.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному у Законах України “Про соціальні послуги”, “Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та

молоддю”, “Основи законодавства України про охорону здоров’я”, “Про психіатричну допомогу”, “Про реабілітацію у сфері охорони здоров’я”, “Про реабілітацію осіб з інвалідністю” та інших законодавчих актах.

Мета і завдання
психологічної допомоги, види послуг

3. Метою надання психологічної допомоги є:

1) збереження та відновлення психічного здоров’я, загального благополуччя та якості життя, профілактика/попередження розвитку психічних та поведінкових розладів отримувачів послуг;

2) подолання складних життєвих обставин;

3) зниження частоти та тяжкості наслідків травматичних подій для психічного здоров’я особи;

4) попередження інвалідності.

4. Психологічна допомога передбачає:

1) діагностику психологічного стану отримувача послуг психометричними методами, які є валідними;

2) підтримку та відновлення функціонування особи у фізичній, емоційній, інтелектуальній, соціальній сфері;

3) психотерапію психічних та поведінкових розладів та станів, які виникли внаслідок хвороби/травми, участі у бойових діях, надзвичайних ситуацій, полону, відбування покарання тощо;

4) психологічну просвіту та інформування, психосоціальну підтримку отримувача послуг та членів його сім’ї.

5. Психологічна допомога передбачає надання таких видів послуг:

1) групова робота — проведення психологічних тренінгів, занять із психологічної просвіти та інформування, надання психологічної допомоги у групах підтримки із застосуванням стандартизованих процедур, спрямованих на саморозкриття учасників таких груп, актуалізацію наявного досвіду і пошук шляхів розв’язання власних психологічних проблем, формування навичок самопізнання та саморозвитку, опанування нових комунікативних і поведінкових стратегій;

2) перша психологічна допомога — сукупність заходів з психологічної підтримки та практичної допомоги особам відразу після травматичних подій з метою зменшення симптомів стресу, сприяння коротко- та довгостроковим стратегіям функціонування і подолання особами стресової ситуації;

3) психологічна діагностика — проведення оцінки актуального психологічного стану та індивідуально-психологічних особливостей

отримувача послуг, здійснення контролю за його психічним станом, визначення потреби та оптимальних методів психологічної допомоги;

4) психологічна просвіта та інформування (психоедукація) — проведення інформаційно-просвітницької роботи фахівцями з метою профілактики та попередження розвитку психічних та поведінкових розладів, формування загального розуміння про власне психічне здоров'я та навичок турботи про нього;

5) психологічне консультування — цілісне, свідоме та планомірне застосування науково-обґрунтованих методів психологічної допомоги особам, які перебувають у складних життєвих обставинах, пережили надзвичайні події, мають емоційні, поведінкові проблеми, що не відповідають діагностичним критеріям психічних розладів, а також можуть бути супутніми при психічних розладах;

6) психотерапія — цілісне, свідоме та планомірне застосування науково-обґрунтованих методів психотерапії з метою профілактики та/або подолання психічних та поведінкових розладів, розв'язання особистісних та міжособистісних проблем, відновлення або компенсації психічних функцій та покращення якості життя отримувача послуг.

6. Психологічні послуги можуть надаватися у такій формі:

індивідуальній — за відсутності сторонніх осіб;

сімейній — разом із особами, що перебувають у родинних стосунках або проживають однією сім'єю;

груповій — у групі з іншими отримувачами послуг у складі не більш як 10 осіб.

Вибір форми надання послуг залежить від виду послуги, мети, завдань, етапу та шляхів надання психологічної допомоги.

7. Надання психологічної допомоги здійснюється з урахуванням таких принципів етичної та безпечної поведінки:

повага до прав людини, честі та гідності;

компетентність, наукова обґрунтованість застосування методів психологічної та психотерапевтичної допомоги;

добровільність, що передбачає неможливість надання психологічних послуг без добровільної згоди отримувача послуг;

конфіденційність, що передбачає гарантування особистісної та соціальної безпеки отримувача послуг і збереження в таємниці всіх відомостей, отриманих під час надання психологічної допомоги. Повідомлення даних про факт звернення, характер проблеми і результати психологічної допомоги третім особам можливе за згодою суб'єкта персональних даних відповідно до вимог Закону України "Про захист персональних даних".

Рівні надання психологічної допомоги

8. Надання психологічної допомоги здійснюється на таких рівнях:

перший — соціально-психологічна підтримка та супровід;

другий — психологічна реабілітація;

третій — комплексна медико-психологічна реабілітація.

9. Рівень, на якому отримувачу послуг повинні бути надані психологічні послуги, визначається за результатами психологічної діагностики з урахуванням життєвих обставин отримувача послуг та стану його здоров'я, психічного стану.

Психологічна просвіта, психологічна діагностика, групова робота, психологічне консультування здійснюються на всіх рівнях, змінюється лише їх наповнення, а психотерапія проводиться на другому і третьому рівні.

Психологічна діагностика обов'язково проводиться на початку та наприкінці надання психологічної допомоги, а також за потреби у процесі її надання відповідно до стану отримувача послуг. Психологічна діагностика проводиться із застосуванням психометричних методів, які є валідними.

Перелік валідних методів психологічної діагностики, які можуть використовуватися для проведення психологічної діагностики та оцінки якості психологічної допомоги, затверджується МОЗ.

На кожному рівні отримувачі послуг можуть потребувати екстреної (кризової) психологічної допомоги (комплекс заходів, що здійснюються у разі гострої стресової реакції чи гострого переживання кризи) з метою стабілізації психічного стану, відновлення попереднього рівня функціонування, попередження розладів адаптації.

10. Надання психологічної допомоги першого рівня має на меті сприяння соціальній адаптації (реадаптації) отримувачів послуг, їх соціально-психологічну підтримку та супровід та передбачає сприяння психічному здоров'ю та психосоціальному благополуччю, а також здійснення профілактичних заходів щодо груп, сімей та окремих осіб, які мають найвищий ризик потрапляння у складні життєві обставини через вплив несприятливих зовнішніх та/або внутрішніх факторів.

11. Психологічна допомога першого рівня надається:

службами охорони психічного здоров'я, інтегрованими до системи первинної медичної допомоги. Фінансування психологічної допомоги першого рівня, що надається лікарями первинної медичної допомоги, здійснюється в рамках програми медичних гарантій;

надавачами соціальних послуг, зокрема фахівцями із соціальної роботи, соціальними працівниками, які не є фахівцями у сфері психічного

здоров'я, але пройшли відповідну підготовку, в межах проведення соціальної роботи та надання соціальних послуг відповідно до законодавства.

Для надання психологічної допомоги першого рівня можуть залучатися особи, які не є фахівцями у сфері психічного здоров'я, але пройшли відповідну підготовку, в тому числі члени громадських об'єднань ветеранів та осіб з інвалідністю, працівники закладів охорони здоров'я та закладів освіти, працівники органів військового обліку, зокрема центрів комплектування та соціальної підтримки, соціальних служб, інші громадські та благодійні організації відповідного напрямку діяльності, релігійні організації.

Надання психологічної допомоги на першому рівні зазначеними особами і організаціями здійснюється за рахунок коштів, передбачених у місцевих бюджетах, та інших не заборонених законодавством джерел у порядку, встановленому законодавством.

12. На другому рівні психологічна реабілітація спрямована на розв'язання актуальних або специфічних психологічних проблем отримувача послуг, які виникли, зокрема, внаслідок психологічного травмування в екстремальних ситуаціях (участі у бойових діях, перебування у полоні, відбування покарання тощо), в надзвичайних ситуаціях (пожежі, руйнування будинків тощо), в кризових ситуаціях (розлучення, смерть близьких людей тощо).

Робота з отримувачем послуг спрямована на відновлення відчуття безпеки, стабілізацію; побудову корисних стратегій подолання; опрацювання та осмислення психотравматичного досвіду; зменшення інтенсивності емоційного переживання; сприяння посткризовому зростанню.

На другому рівні психологічної допомоги передбачено проведення профілактичних та лікувальних заходів для осіб і сімей, які мають психологічний стрес, а також осіб із підвищеним ризиком розвитку психічних розладів.

Психологічна реабілітація із застосування методів психологічного консультування проводиться для осіб, стан яких не відповідає діагностичним критеріям психічних та поведінкових розладів, але які мають підвищений ризик їх формування.

У такому разі отримувачам послуг надаються індивідуальні та/або сімейні консультації. Зазначені консультації є завершеною формою роботи з отримувачем послуг.

13. Психологічна реабілітація із застосування методів психотерапії проводиться для осіб:

- 1) в яких за результатами психологічної діагностики та/або психіатричного огляду встановлено психічні та поведінкові розлади та які не перебувають у невідкладному або гострому стані;
- 2) які мають психосоматичні розлади, важкі хвороби (онкологія, туберкульоз, гепатити, діабет, нефрит тощо), але у момент звернення не потребують або відмовляються від медичної допомоги;
- 3) які мають психічні та поведінкові розлади внаслідок вживання психоактивних речовин та не перебувають у невідкладному або гострому стані (делірій, абстинентний синдром тощо);
- 4) з агресивними проявами;
- 5) які отримали поранення, травми, контузію та щодо яких застосовано оперативне втручання;
- 6) з інвалідністю;
- 7) які є жертвами катувань та жорстокого поводження;
- 8) які були жертвами чи свідками насильства;
- 9) які притягувалися до відповідальності за агресивні дії, вчиняли домашнє насильство, мали суїцидальні наміри або спроби;
- 10) яким під час психологічної допомоги першого рівня проведене кризове втручання.

14. Індивідуальна психотерапія проводиться одним і тим же фахівцем регулярно та безперервно, крім випадків, якщо отримувач послуг побажав змінити фахівця.

До заходів з психотерапії доцільно залучати членів сім'ї, якщо це погоджено з отримувачем послуг.

Кількість необхідних консультацій визначається станом отримувача послуг, видом розладу та клінічним протоколом. Психотерапія проводиться із застосуванням специфічного методу, рекомендованого міжнародними клінічними настановами та протоколами.

15. Психологічна допомога другого і третього рівня надається суб'єктами надання послуг та фахівцями із надання послуг, інформація про яких включена до Реєстру.

Порядок формування, ведення та доступу до Реєстру затверджується Мінветеранів.

16. Психологічна допомога третього рівня надається мультидисциплінарною командою із використанням кейс-менеджменту як комплексна медико-психологічна реабілітація, що передбачає терапію розладів психічного здоров'я за комплексною програмою із застосуванням психологічних, психотерапевтичних, за потреби медикаментозних методів та методів фізичної реабілітації.

Робота з отримувачами послуг на цьому рівні спрямована на відновлення або компенсацію порушених психічних функцій, особистісних властивостей і системи стосунків отримувачів послуг, створення умов для повноцінного виходу із психологічної кризи з метою збереження їх здоров'я, відновлення боєздатності або працездатності, психічних і соціальних механізмів адаптації, що впливає на ефективність соціальної поведінки та якість життя, та сприяння їх посткризовому зростанню.

17. Комплексна медико-психологічна реабілітація проводиться мультидисциплінарною командою для надання психологічної допомоги отримувачам послуг:

із психосоматичними розладами;

з невиліковними або хронічними захворюваннями в стадії декомпенсації;

із сильним болем;

які побажали отримати психологічну допомогу одночасно із стаціонарним лікуванням;

з високим ризиком суїцидальної, агресивної поведінки, самоушкодження та рецидиву;

з онкозахворюваннями, ВІЛ/СНІДом, іншими соціально небезпечними хворобами.

18. До третього рівня психологічної допомоги відносять також психологічну допомогу як складову частину комплексних або спеціалізованих реабілітаційних послуг, які надаються реабілітаційними закладами та закладами охорони здоров'я амбулаторно/стаціонарно.

Суб'єкти, які беруть участь у процесі надання психологічних послуг

19. Отримувачами послуг є особи, яким установлено один із таких статусів:

учасника бойових дій — відповідно до пунктів 19—21 частини першої статті 6 Закону;

особи з інвалідністю внаслідок війни — відповідно до пунктів 10—14 частини другої статті 7 Закону;

особи, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, — відповідно до статті 11 Закону;

учасника війни — відповідно до пункту 13 статті 9 Закону;

постраждалого учасника Революції Гідності — відповідно до статті 16¹ Закону;

члена сім'ї загиблого (померлого) ветерана війни — відповідно до абзацу четвертого пункту 1 статті 10 Закону;

члена сім'ї загиблого (померлого) Захисника чи Захисниці України — відповідно до статті 10¹ Закону.

До отримувачів послуг належать також члени сімей осіб, зазначених в абзацах другому — шостому цього пункту, а саме дружина (чоловік), повнолітні діти і батьки.

На період воєнного стану та протягом трьох місяців після його припинення або скасування до отримувачів послуг належать також військовослужбовці (резервісти, військовозобов'язані, добровольці Сил територіальної оборони) Збройних Сил, Національної гвардії, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, Держприкордонслужби, Держспецтрансслужби, військовослужбовці військових прокуратур, поліцейські, особи рядового та начальницького складу, військовослужбовці Управління державної охорони, Держспецзв'язку, ДСНС, Державної кримінально-виконавчої служби, співробітники Служби судової охорони, інших утворених відповідно до законів військових формувань, які брали безпосередню участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, та члени їх сімей.

20. Отримувачі послуг мають право:

відмовитися від певних або всіх видів психологічних послуг із зазначенням причини такої відмови;

вибирати та змінювати суб'єкта надання послуг;

отримувати інформацію про психологічні послуги, зокрема про результати психологічної діагностики, мету та зміст психологічної допомоги;

отримати психологічні послуги належної якості.

21. Фахівці, які надають психологічну допомогу другого і третього рівня, повинні відповідати таким кваліфікаційним вимогам:

мати вищу освіту за спеціальністю “Психологія”, “Медична психологія” або “Медицина” (спеціалізація за фахом “Медична психологія”, “Психотерапія”, “Психіатрія”, “Психофізіологія”);

мати досвід практичної роботи в закладах охорони здоров'я та/або реабілітаційних закладах не менше одного року та/або досвід практичної роботи за фахом не менше двох років;

повинні пройти атестацію відповідно до законодавства та/або формальне чи неформальне професійне навчання протягом останніх двох років.

22. У разі проведення психотерапії при психічних та поведінкових розладах, які виникли внаслідок травми, участі у бойових діях,

надзвичайних ситуацій, полону, перебування в місцях позбавлення волі, інших станів здоров'я, що можуть призвести до обмеження повсякденного функціонування, фахівець повинен мати обов'язкову додаткову спеціалізацію (сертифікацію) за одним з методів психотерапії з доведеною ефективністю, що мають сильну доказову базу міжнародних досліджень та рекомендовані міжнародними протоколами.

Перелік методів психотерапії з доведеною ефективністю затверджується МОЗ.

23. Проходження фахівцями супервізії є обов'язковою умовою надання ними психологічних послуг.

Порядок організації супервізії фахівців затверджується Мінветеранів.

24. Суб'єктом надання послуг другого рівня є юридична особа незалежно від форми власності та організаційно-правової форми, фізична особа — підприємець, що використовує працю фахівців на умовах трудового договору (контракту) або за цивільно-правовими договорами та має кабінет (кабінети) для надання індивідуальної/групової психологічної допомоги або обладнане робоче місце у разі дистанційного надання послуг.

25. Суб'єктами надання послуг третього рівня можуть бути юридичні особи незалежно від форми власності та організаційно-правової форми, фізичні особи — підприємці, які:

1) провадять діяльність на підставі ліцензії на провадження господарської діяльності з медичної практики;

2) мають структурний підрозділ (центр психологічної реабілітації та/або травматерапії, або відділення медико-психологічної реабілітації тощо), укомплектований працівниками, що виконують роботу на підставі трудового договору (контракту) або за цивільно-правовими договорами, який забезпечує проведення мультидисциплінарною командою стаціонарної та/або амбулаторної, та/або дистанційної психологічної реабілітації;

3) мають щонайменше один кабінет для прийому отримувачів послуг членами мультидисциплінарної команди та обладнане робоче місце у разі дистанційного надання послуг.

26. До складу мультидисциплінарної команди повинні входити щонайменше чотири особи, а саме: лікар-психіатр (щонайменше одна особа на підрозділ), лікар-психолог або лікар-психотерапевт, або психолог (щонайменше три особи).

Фахівці, що залучені до надання психологічних послуг не можуть входити до складу більше ніж однієї мультидисциплінарної команди.

У період тимчасової відсутності члена мультидисциплінарної команди у зв'язку з відпусткою, хворобою чи іншими обставинами, що зумовлюють

тимчасову неможливість надання послуги, суб'єкт надання послуг здійснює заміну відсутнього члена мультидисциплінарної команди на працівника з відповідною кваліфікацією на весь період такої відсутності.

27. Суб'єкти надання послуг, що надають психологічну допомогу третього рівня, можуть створювати мережу, що складається з основного суб'єкта (закладу охорони здоров'я) та одного або кількох суб'єктів другого рівня (фахівців, що працюють віддалено від закладу на рівні районів/територіальних громад), які залучаються для задоволення потреб отримувачів послуг у психологічних послугах на місцевому рівні.

У разі виникнення ускладнень, які вимагають втручання, що виходять за рамки послуг, що надаються на другому рівні психологічної допомоги, отримувачі послуг направляються до суб'єкта надання послуг, який надає психологічну допомогу третього рівня.

28. Для включення до Реєстру юридична особа, фізична особа — підприємець (далі — заявник) подає Мінветеранів:

1) заяву про включення до Реєстру за формою, встановленою Мінветеранів;

2) інформацію про найменування юридичної особи та її організаційно-правову форму або прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) фізичної особи — підприємця, ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків та інших обов'язкових платежів чи серію та номер паспорта громадянина України (для фізичної особи — підприємця, яка через свої релігійні переконання відмовилася від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків і має відмітку відповідного контролюючого органу в паспорті); місцезнаходження юридичної особи або фізичної особи — підприємця; фактичну адресу надання послуг (зазначається у разі, коли місце провадження підприємницької діяльності відрізняється від місцезнаходження юридичної особи або фізичної особи — підприємця); номери контактних телефонів; адресу електронної пошти; адресу веб-сайту або іншого інформаційного ресурсу (за наявності) та довідку про те, що веб-сайт відповідає ДСТУ ISO/IEC 40500:2015 "Інформаційні технології. Настанова з доступності веб-контенту W3C (WCAG) 2.0" не нижче рівня AA; банківські реквізити для перерахування бюджетних коштів;

3) перелік психологічних послуг, що можуть надаватися отримувачу послуг;

4) інформацію та документи, що підтверджують відповідність кваліфікації фахівців заявника вимогам, визначеним пунктом 21 цих Порядку та умов, а саме: найменування посад та персональні дані фахівців (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), освіта/кваліфікація, стаж роботи за фахом, інформація про післядипломну освіту, атестацію,

формальне та/або неформальне професійне навчання та супервізію протягом останніх двох років) та інформацію про включення відомостей про них до Реєстру;

5) інформацію про наявність кабінету (кабінетів) для надання індивідуальної/групової психологічної допомоги.

Заявники, які надають психологічну допомогу третього рівня, додатково подають інформацію про наявність ліцензії на провадження господарської діяльності з медичної практики; структурного підрозділу (центру психологічної реабілітації та/або травматерапії, або відділення медико-психологічної реабілітації тощо), який забезпечує надання мультидисциплінарними командами психологічної допомоги.

29. Заяви з необхідними документами приймаються у разі надсилання їх засобами поштового зв'язку або за наявності технічної можливості в електронній формі (через офіційний веб-сайт Мінветеранів, інтегровані з ним інформаційні системи органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування або Єдиний державний вебпортал електронних послуг).

Мінветеранів у строк, що не перевищує десяти календарних днів з дати надходження заяви разом з документами від заявника, розглядає їх та приймає рішення про включення або відмову у включенні заявника до Реєстру.

Мінветеранів протягом трьох робочих днів після прийняття рішення про включення або відмову у включенні заявника до Реєстру інформує його про це шляхом надсилання повідомлення на зазначену в заяві адресу електронної пошти заявника або його поштову адресу.

30. Відомості про суб'єктів надання послуг, включених до Реєстру, оприлюднюються протягом трьох робочих днів на офіційному веб-сайті Мінветеранів, а також розміщуються та оновлюються на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних.

Суб'єкт надання послуг після включення до Реєстру повідомляє Мінветеранів про будь-які зміни в його облікових даних, зокрема зміни в кадровому складі фахівців чи матеріально-технічному забезпеченні, що можуть призвести до невідповідності суб'єкта надання послуг вимогам, визначеним пунктом 21 цих Порядку та умов, протягом п'яти робочих днів з дня їх виникнення з наданням документів, що підтверджують такі зміни, із зазначенням дати, характеру та підстав для зміни таких даних.

31. Мінветеранів приймає рішення про виключення суб'єкта надання послуг з Реєстру у разі:

1) надходження заяви суб'єкта надання послуг;

2) зміни в кадровому складі фахівців чи матеріально-технічному забезпеченні, що призвели до невідповідності суб'єкта надання послуг вимогам, визначеним пунктом 21 цих Порядку та умов;

3) встановлення факту неналежного надання послуг, зокрема порушення умов договору про відшкодування вартості наданих послуг із психологічної допомоги (далі — договір) або надання суб'єктом надання послуг недостовірної інформації про надані послуги, що підтверджено актом перевірки, проведеної Мінветеранів, або результатами щорічної оцінки якості послуг;

4) відмови суб'єкта надання послуг від проведення перевірки Мінветеранів, зокрема недопущення до перевірки та/або ненадання відповідних матеріалів і документів;

5) припинення діяльності суб'єкта надання послуг або набрання законної сили судовим рішенням щодо заборони провадити відповідну діяльність.

32. Суб'єкт надання послуг здійснює перенаправлення отримувачів послуг до інших суб'єктів надання послуг, інформація про яких є в Реєстрі, у таких випадках:

зазначений суб'єкт не може відповідно до своєї компетенції, зокрема, через відсутність у нього права надавати послуги певного рівня або відсутність необхідної спеціалізації, або через стан отримувача послуг чи з інших умотивованих причин надати йому психологічні послуги необхідного виду та рівня;

отримувач послуг заявляє про бажання отримувати психологічні послуги від іншого суб'єкта надання послуг.

Суб'єкт надання послуг перенаправляє отримувача послуг до іншого суб'єкта надання послуг, який письмово, електронною поштою або в телефонній розмові підтвердив суб'єкту надання послуг, який перенаправляє отримувача послуг, свою готовність надати отримувачу послуг психологічну допомогу необхідного йому рівня.

Перед видачею направлення суб'єкт надання послуг, який здійснює перенаправлення, визначає суб'єкта надання послуг, до якого буде направлено, та узгоджує з ним місце надання послуг, зокрема за місцезнаходженням суб'єкта надання послуг чи за місцем проживання (перебування) отримувача послуг, а також узгоджує дату та час прибуття отримувача послуг до суб'єкта надання послуг або суб'єкта надання послуг до отримувача послуг.

33. Якщо суб'єкт надання послуг достроково припиняє надання психологічних послуг отримувачам послуг, зокрема у зв'язку з припиненням своєї діяльності, зазначений суб'єкт не пізніше ніж за п'ять календарних днів до дня такого припинення організує перенаправлення отримувачів до інших суб'єктів надання послуг.

34. Потребу у психологічних послугах, які надаються суб'єктом надання послуг на першому рівні психологічної допомоги, визначають

місцеві органи соціального захисту населення за місцем проживання (перебування) отримувачів послуг.

Суб'єктами, які забезпечують замовлення психологічних послуг для отримувачів послуг та оплачують зазначені послуги, є:

за рахунок бюджетних коштів — органи державної влади та органи місцевого самоврядування, які є розпорядниками бюджетних коштів, передбачених у державному або місцевому бюджеті для надання психологічної допомоги;

за рахунок небюджетних коштів — міжнародні організації, благодійні організації, юридичні та фізичні особи, які фінансують надання психологічних послуг отримувачам послуг.

35. Потребу у психологічних послугах, які надаються на другому і третьому рівні психологічної допомоги, визначає Мінветеранів, яке:

1) забезпечує формування і ведення Реєстру;

2) координує надання психологічних послуг, які надаються на другому і третьому рівні психологічної допомоги, проводить моніторинг та оцінку якості послуг, що надаються суб'єктами надання послуг, реагує на скарги щодо якості наданих послуг та аналізує якість їх надання;

3) забезпечує замовлення психологічних послуг для отримувачів послуг та оплату зазначених послуг;

4) веде облік отримувачів послуг.

36. Оплата послуг із психологічної допомоги другого та третього рівня здійснюється відповідно до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів із психологічної реабілітації постраждалих учасників Революції Гідності, учасників антитерористичної операції та осіб, які здійснювали заходи із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, членів їх сімей та членів сімей загиблих (померлих) таких осіб, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 р. № 497 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 59, ст. 1790; 2019 р., № 80, ст. 2742; 2021 р., № 23, ст. 1073).

Порядок звернення отримувачів послуг за психологічною допомогою

37. Для отримання психологічної допомоги першого рівня отримувач послуг може звернутися безпосередньо до суб'єкта надання послуг, визначеного пунктом 11 цих Порядку та умов.

38. Для отримання психологічної допомоги другого рівня отримувач послуг може звернутися безпосередньо до суб'єкта надання послуг або звернутися до Мінветеранів із заявою в електронній формі через Єдиний

державний реєстр ветеранів війни або Єдиний державний вебпортал електронних послуг чи його мобільний додаток (Дія).

39. Підставою для отримання психологічних послуг, які надаються суб'єктом надання послуг на третьому рівні психологічної допомоги, є:

направлення лікаря з надання первинної медичної допомоги, якому отримувач послуг подав декларацію про вибір лікаря, або направлення лікуючого лікаря в разі надання психологічної допомоги одночасно з наданням медичної допомоги в стаціонарних умовах;

направлення суб'єкта надання послуг, що надає психологічну допомогу другого рівня;

особисте звернення отримувача послуг.

Направлення до суб'єктів надання послуг лікарем або суб'єктом, що надає психологічну допомогу другого рівня, здійснюється за результатами первинного психологічного скринінгу отримувача послуг.

40. Інформація про суб'єктів надання послуг, які надають психологічні послуги на другому і третьому рівні психологічної допомоги, оприлюднюється на офіційному веб-сайті Мінветеранів. Суб'єкт надання послуг вживає заходів до інформування отримувачів послуг та/або їх законних представників про психологічні послуги, порядок та умови їх надання. Інформація для отримувачів послуг розміщується на спеціальних стендах у приміщенні суб'єкта надання послуг, на його веб-сайті, інших доступних місцях.

41. Під час першого звернення до суб'єкта надання послуг (крім звернення за екстреною психологічною допомогою) отримувач послуг звертається з письмовою заявою, яка складається ним у довільній формі, або надає направлення та пред'являє оригінали таких документів:

1) паспорта громадянина України/паспорта громадянина України для виїзду за кордон або е-паспорта/е-паспорта для виїзду за кордон;

2) реєстраційного номера облікової картки платника податків (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, — паспорта громадянина України з відміткою відповідного контролюючого органу);

3) посвідчення учасника бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни, учасника війни, постраждалого учасника Революції Гідності або посвідчення члена сім'ї загиблого, члена сім'ї загиблого Захисника чи Захисниці України (у разі наявності);

4) свідоцтва про народження учасника бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни, учасника війни, постраждалого учасника Революції Гідності (у разі, коли отримувачем послуг є батько або мати);

5) свідоцтва про шлюб (у разі, коли отримувачем послуг є дружина (чоловік) учасника бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни, учасника війни, постраждалого учасника Революції Гідності);

6) свідоцтва про народження дитини (у разі, коли отримувачем послуг є дитина учасника бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни, учасника війни, постраждалого учасника Революції Гідності);

7) свідоцтва про смерть учасника бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни, учасника війни, постраждалого учасника Революції Гідності (у разі, коли отримувачами послуг є члени сім'ї).

Звертатися до суб'єкта надання послуг та виконувати інші дії і вчиняти правочини, пов'язані з отриманням психологічної допомоги, мають право законні представники отримувачів послуг.

42. Під час вибору суб'єкта надання послуг, до якого направляється отримувач послуг, послідовно визначаються:

рівень, на якому отримувачу послуг повинні бути надані психологічні послуги;

спеціалізація суб'єкта надання послуг необхідного рівня;

місце надання психологічних послуг;

умови архітектурної доступності.

Під час визначення необхідного рівня психологічної допомоги враховується таке:

отримувачі послуг, які вперше звертаються за психологічною допомогою або мають соціальні проблеми (інвалідність, алкогольну залежність або залежність від психоактивних речовин, схильність до насилля) і не заявляють про їх наявність направляються до суб'єктів надання послуг, що надають психологічну допомогу першого рівня;

у разі наявності в отримувача послуг спеціальних потреб він направляється до суб'єкта надання послуг, що надає психологічну допомогу другого рівня, при цьому пріоритетним є вибір суб'єкта надання послуг, який спеціалізується на наданні психологічних послуг отримувачам послуг із визначеною потребою.

43. Перед початком надання психологічної допомоги необхідна інформована згода отримувача послуг відповідно до вимог законодавства. Суб'єкт надання послуг інформує отримувача послуг про мету та зміст процесу надання психологічної допомоги, а також про те, що інформація щодо надання психологічної допомоги є конфіденційною і законодавством передбачена відповідальність за її незаконне поширення.

У разі згоди на отримання психологічної допомоги отримувач послуг дає письмову згоду на її отримання, а також на обробку персональних даних відповідно до Закону України "Про захист персональних даних".

Організація надання психологічної допомоги другого рівня

44. Психологічна допомога другого рівня надається суб'єктами надання послуг амбулаторно, зокрема шляхом організації виїзного обслуговування, та/або дистанційно за бажанням отримувача послуг у разі наявності можливості суб'єкта надання послуг.

45. Обсяг психологічних послуг, який суб'єкт надання послуг зобов'язується надавати за договором із замовником послуг відповідно до індивідуальних потреб отримувача послуг, включає:

- 1) проведення первинного психодіагностичного обстеження;
- 2) визначення психологічної проблеми або психічного розладу, рівня психосоціальної дезадаптації, можливості чи необхідності отримання психологічних послуг амбулаторно та/або дистанційно;
- 3) формування із залученням отримувача послуг та/або його законного представника індивідуального плану психологічної допомоги (далі — індивідуальний план) з використанням специфічних для конкретних проблем/розладів міжнародних стандартизованих інструментів обстеження та оцінки (шкали/тести/опитувальники);
- 4) визначення прогнозу за результатами психодіагностичного обстеження для переведення отримувача послуг до суб'єкта надання послуг, який надає психологічну допомогу іншого рівня;
- 5) надання отримувачам послуг амбулаторно, зокрема шляхом організації виїзного обслуговування (за бажанням отримувача послуг) відповідно до складеного індивідуального плану та проведення поточного моніторингу стану отримувача послуг;
- 6) надання психологічної допомоги отримувачам послуг дистанційно (із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій);
- 7) проведення необхідних психодіагностичних тестів у динаміці;
- 8) застосування методів психологічного впливу та/або психотерапевтичних інтервенцій;
- 9) формування висновку-прогнозу психологічної допомоги, що містить інформацію про надані психологічні послуги та подальші рекомендації.

46. Надання психологічних послуг дистанційно здійснюється із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій синхронно з кількома сторонами, що спілкуються в режимі реального часу (інтерактивні відеоконференції, по телефону).

Надання послуг із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій може доповнювати послуги, що надаються очно, або використовуватися як самостійні послуги.

Вибір форми надання послуг залежить від бажання та можливостей отримувача послуг, можливостей та рекомендацій суб'єкта надання послуг, сутності проблеми.

Організація надання психологічної допомоги
третього рівня (комплексна медико-психологічна реабілітація)

47. Психологічна допомога третього рівня надається стаціонарно/амбулаторно за бажанням отримувача послуг та/або дистанційно з дотриманням принципу розмежування контингентів:

перша група — особи, в яких є підвищений ризик розвитку психічних та поведінкових розладів, або особи, які перебувають у складних життєвих обставинах;

друга група — особи, в яких наявні розлади психіки і поведінки, які відповідають діагностичним критеріям МКХ-10, МКХ-11.

48. Комплексна медико-психологічна реабілітація, що проводиться стаціонарно, підлягають особи другої групи та особи першої групи, які одночасно проходять лікування у закладі охорони здоров'я — суб'єкта надання послуг.

Комплексна медико-психологічна реабілітація інших осіб першої групи здійснюється амбулаторно або дистанційно.

49. Вимогами щодо організації надання послуг є:

1) утворення за наказом керівника суб'єкта надання послуг структурного підрозділу (центру психологічної реабілітації та/або травматерапії, або відділення медико-психологічної реабілітації тощо), укомплектованого працівниками відповідної кваліфікації, що виконують роботу на підставі трудового договору (контракту) або за цивільно-правовими договорами;

2) утворення у складі структурного підрозділу необхідної кількості мультидисциплінарних команд, до складу яких входять щонайменше чотири особи, а саме: лікар-психіатр (щонайменше одна особа на підрозділ), лікар-психолог або лікар-психотерапевт, або психолог (щонайменше три особи), для надання психологічної/психотерапевтичної допомоги та/або у разі потреби психіатричної допомоги отримувачам послуг;

3) наявність щонайменше одного кабінету для прийому отримувачів послуг членами мультидисциплінарної команди із забезпеченням умов архітектурної доступності для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення;

4) взаємодія за згодою отримувача послуг з метою проведення оцінки його соматичного та психічного стану з лікарем з надання первинної медичної допомоги (лікарем загальної практики — сімейним лікарем,

лікарем-терапевтом, лікарем-педіатром), якому отримувач послуг подав декларацію про вибір лікаря, а також з лікуючим лікарем у разі надання послуг одночасно з наданням медичної допомоги в стаціонарних умовах;

5) взаємодія з іншими надавачами психологічної допомоги, медичних/соціальних послуг, у тому числі неурядовими та благодійними організаціями, правоохоронними органами, підприємствами, установами та організаціями, органами місцевого самоврядування для забезпечення комплексного спостереження та реабілітації отримувача послуг;

б) дотримання прав людини суб'єктом надання послуг відповідно до рекомендацій Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та положень Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, Конвенції про права осіб з інвалідністю.

50. Обсяг психологічних послуг, який суб'єкт надання послуг зобов'язується надавати за договором із замовником послуг відповідно до індивідуальних потреб отримувача послуг, включає:

1) проведення первинного психодіагностичного обстеження членами мультидисциплінарної команди;

2) визначення психологічної проблеми або психічного розладу, рівня психосоціальної дезадаптації, можливості чи необхідності отримання психологічних послуг стаціонарно, амбулаторно чи дистанційно;

3) формування із залученням отримувача послуг та/або його законного представника індивідуального плану з використанням специфічних для конкретних проблем/розладів міжнародних стандартизованих інструментів обстеження та оцінки (шкали/тести/опитувальники);

4) визначення реабілітаційного прогнозу мультидисциплінарною командою за результатами психодіагностичного обстеження для переведення отримувача послуг до суб'єкта надання послуг, що надає психологічну допомогу іншого рівня;

5) надання стаціонарної психологічної допомоги отримувачам послуг, які перебувають на лікуванні у закладі охорони здоров'я, амбулаторно (за бажанням отримувача послуг) відповідно до складеного індивідуального плану та проведення поточного моніторингу психологічного стану отримувача послуг;

б) надання психологічної допомоги отримувачам послуг дистанційно (із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій);

7) забезпечення психіатричного огляду отримувача послуг у разі потреби з визначенням важкості розладу психіки та поведінки;

8) здійснення поточного контролю за виконанням та коригування індивідуального плану з оцінюванням прогресу в досягненні визначених

мети та завдань психологічної допомоги за результатами психодіагностичного обстеження;

9) психологічна підтримка членів родини отримувача послуг (законних представників та осіб, які здійснюють догляд), навчання щодо техніки самопомоги, інформування та роз'яснення про проблеми з психічним здоров'ям та їх вплив;

10) проведення необхідних психодіагностичних тестів у динаміці;

11) застосування методів психологічного впливу та психотерапевтичних інтервенцій;

12) визначення потреби отримувача послуг у фармакотерапії, призначення медикаментозного лікування і забезпечення дотримання призначеного лікування, проведення корекції призначеного лікування в разі потреби;

13) формування висновку-прогнозу психологічної реабілітації, що містить інформацію про надані психологічні послуги та подальші рекомендації;

14) надання отримувачу послуг своєчасної невідкладної медичної допомоги у разі загрози його життю і під час надання йому психологічних послуг, а також виклик бригади екстреної (швидкої) медичної допомоги та надання невідкладної медичної допомоги отримувачу послуг до її прибуття, в тому числі у разі необхідного стаціонарного психіатричного лікування.

51. Психологічні послуги повинні надаватися з урахуванням методологічно коректного застосування комплексу заходів з науково доведеною ефективністю та доцільністю відповідно до міжнародних науково-обґрунтованих протоколів надання психологічної допомоги (лікування психічних розладів) та рекомендацій залежно від стану отримувача послуг.

52. Надавати психологічну допомогу фахівці можуть як у складі мультидисциплінарної команди, так і самостійно відповідно до мети, зазначеної в індивідуальному плані, у формі, не забороненій законодавством.

Документальне оформлення надання психологічної допомоги

53. Для фіксації результатів надання психологічної допомоги на другому і третьому рівні суб'єкт надання послуг веде таку документацію:

- 1) індивідуальний план;
- 2) картка психологічного супроводу отримувача послуг (далі — картка психологічного супроводу);
- 3) акт наданих психологічних послуг;

4) зведений щомісячний звіт суб'єкта надання послуг про надані психологічні послуги (далі — зведений звіт).

54. Індивідуальний план складається за результатами психологічної діагностики у разі, коли отримувач послуг потребує психологічної допомоги, і визначає психологічні послуги, які повинні бути надані отримувачу послуг, із зазначенням кількості годин, необхідних для надання кожної послуги. Суб'єкт надання послуг повинен ознайомити отримувача послуг з індивідуальним планом та роз'яснити його зміст.

Індивідуальний план складається відповідно до потреб отримувача послуг з урахуванням протоколів надання йому психологічних послуг.

Індивідуальний план складається в двох примірниках, один з яких залишається в отримувача послуг, а другий вноситься до картки психологічного супроводу.

55. Картка психологічного супроводу містить інформацію про результати психодіагностичних обстежень отримувача послуг та всі психологічні послуги, які йому надані.

У разі відмови отримувача послуг від певних або всіх видів психологічних послуг суб'єкт надання послуг робить відповідні відмітки в індивідуальному плані та картці психологічного супроводу.

Після завершення психологічної реабілітації суб'єкт надання послуг складає висновок-прогноз психологічної реабілітації, який є складовою частиною картки психологічного супроводу.

Висновок-прогноз психологічної допомоги містить інформацію про:

фактично надані психологічні послуги та здійснені заходи, що дає змогу проаналізувати психологічний стан отримувача послуг до і після їх надання;

необхідність або доцільність продовження строку надання психологічних послуг отримувачу послуг із зазначенням видів таких послуг, яких отримувач послуг потребуватиме надалі;

направлення до лікаря або закладу охорони здоров'я;

відмову отримувача послуг від отримання психологічних послуг;

направлення отримувача послуг до іншого суб'єкта надання послуг та підставу для такого направлення;

рекомендації щодо застосування в повсякденному житті навичок, отриманих у процесі психологічної допомоги.

Картка психологічного супроводу отримувача послуг є документом, що містить конфіденційну інформацію. Суб'єкт надання послуг відповідає за збереження відомостей, зокрема персональних даних, що містяться у картці, згідно із законодавством.

56. Акт наданих психологічних послуг складається для звітування про фактично надані психологічні послуги та здійснені заходи, визначені

індивідуальним планом. Акт засвідчується підписами суб'єкта надання послуг та замовника послуг.

Акт наданих психологічних послуг складається після виконання індивідуального плану.

Якщо психологічні послуги надаються відповідно до договору, акт наданих психологічних послуг є складовою частиною зведеного звіту та є підставою для проведення замовником послуг розрахунків із суб'єктом надання послуг.

57. Зведений звіт складається щомісяця і містить інформацію за звітний період про загальний обсяг наданих психологічних послуг за їх видами та рівнями надання психологічної допомоги.

Зведений звіт подається щомісяця до 5 числа до Мінветеранів.

58. Форми індивідуального плану та картки психологічного супроводу затверджуються Мінветеранів.

Моніторинг стану надання психологічних послуг та оцінка їх якості

59. Моніторинг стану надання психологічних послуг (далі — моніторинг) та оцінка якості надання психологічних послуг (далі — оцінка) проводяться Мінветеранів з метою:

визначення відповідності наданих психологічних послуг цим Порядку та умовам та потребам отримувачів послуг;

забезпечення надання отримувачам послуг якісних психологічних послуг;

підвищення ефективності роботи з організації та надання психологічних послуг;

підготовки звітів про надання психологічних послуг;

планування подальшої роботи з розвитку системи надання психологічних послуг.

60. Проведення моніторингу та оцінки сприяє:

координації діяльності суб'єктів надання послуг;

отриманню інформації про діяльність суб'єктів надання послуг, їх методи роботи, кількість та кваліфікацію залучених фахівців.

61. Проведення моніторингу передбачає систематичний збір та опрацювання статистичних, адміністративних, оперативних даних, проведення спеціальних опитувань або анкетувань щодо надання послуг.

Мінветеранів самостійно формує необхідні показники моніторингу, узагальнює дані та проводить їх порівняльний аналіз, визначає основні тенденції до зміни даних та заходи для розвитку системи надання психологічних послуг.

Дані моніторингу збираються щокварталу.

62. Оцінка проводиться Мінветеранів не рідше ніж один раз на рік із залученням за згодою провідних фахівців у сфері надання психологічних послуг представників органів виконавчої влади та громадських об'єднань.

Для проведення оцінки застосовуються критерії, затверджені Мінветеранів.

Оцінка не проводиться у разі введення на території України або адміністративно-територіальної одиниці, де надавалися психологічні послуги, надзвичайного або воєнного стану, та протягом трьох місяців після його припинення (скасування).

63. Оцінка проводиться шляхом:

опитування/анкетування отримувачів послуг та/або їх законних представників;

спостереження за процесом надання послуг (за згодою отримувача послуг);

проведення аналізу результатів психологічної діагностики після надання психологічної допомоги;

проведення бесіди/співбесіди з персоналом суб'єкта надання послуг;

вивчення документації, зокрема звернень отримувачів послуг.

За результатами оцінки Мінветеранів може прийняти рішення про виключення суб'єкта надання послуг з Реєстру.

64. Звіт за результатами оцінки, який повинен містити інформацію про досягнення та у разі потреби рекомендації для покращення якості наданих послуг або покращення організації роботи суб'єкта надання послуг, передається такому суб'єкту.

Загальний звіт про якість психологічних послуг, що надаються суб'єктами надання послуг, оприлюднюється щороку на офіційному веб-сайті Мінветеранів.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 29 листопада 2022 р. № 1338

ЗМІНА,

що вноситься до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів із психологічної реабілітації постраждалих учасників Революції Гідності, учасників антитерористичної операції та осіб, які здійснювали заходи із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, членів їх сімей та членів сімей загиблих (померлих) таких осіб

Пункт 5 викласти в такій редакції:

“5. Одержувачами бюджетних коштів, з якими головним розпорядником бюджетних коштів укладаються договори про відшкодування вартості наданих послуг із психологічної реабілітації, є суб’єкти надання послуг, які відповідають вимогам, визначеним Порядком та умовами надання безоплатної психологічної допомоги особам, які звільняються або звільнені з військової служби, з числа ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, членам сімей таких осіб та членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни і членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України відповідно до Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2022 р. № 1338.”.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 29 листопада 2022 р. № 1338

ПЕРЕЛІК
постанів Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. № 528 “Про затвердження Порядку виплати грошової компенсації вартості проїзду постраждалих учасників Революції Гідності, учасників антитерористичної операції та осіб, які здійснювали заходи із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, членів їх сімей та членів сімей загиблих (померлих) таких осіб, до суб’єктів надання послуг для проходження психологічної реабілітації та назад” (Офіційний вісник України, 2016 р., № 68, ст. 2282).
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 р. № 1057 “Про затвердження Порядку проведення психологічної реабілітації постраждалих учасників Революції Гідності, учасників антитерористичної операції та осіб, які здійснювали заходи із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, членів їх сімей та членів сімей загиблих (померлих) таких осіб” (Офіційний вісник України, 2018 р., № 4, ст. 167).
3. Пункти 4 і 7 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 квітня 2018 р. № 239 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 30, ст. 1063).
4. Пункти 2 і 4 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 20 лютого 2019 р. № 171 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 22, ст. 757).
5. Пункт 6 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 26 червня 2019 р. № 575 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 55, ст. 1911).
6. Пункт 4 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 15 січня 2020 р. № 2 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 10, ст. 390).
7. Пункти 8 і 11 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 13 травня 2020 р. № 356 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 41, ст. 1326).

8. Пункти 4 і 7 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 березня 2021 р. № 190 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 23, ст. 1073).

9. Пункт 2 змін, що вносяться до порядків, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 р. № 497 і від 27 грудня 2017 р. № 1057, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2021 р. № 1129 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 88, ст. 5650).

10. Пункт 2 змін, що вносяться до порядків, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 р. № 497 і від 27 грудня 2017 р. № 1057, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 травня 2022 р. № 587 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 41, ст. 2231).
